

Februári bennmaradós hétvégénk (Hollókő, Szécsény, Somoskő, Feldebrő, Kislán, Kál)

Február 12-14. Ismét bennmaradós hétvége. A szokásos nyugodtsággal készült mindenki. Tanár úr már jól előre elrendezte a programokat, múzeumokat, úgyhogy nekünk aggódnivalónk nem volt.

Ezen a bennmaradós hétvégén Hollókőt és Szécsényt vettünk célba. A változatosság kedvéért most nem eső, hanem hó esett. De mint tudjuk jó neumannosnak semmiféle csapadék nem veheti kedvét semmitől.

Krisztián bácsi, a "gyalogosok réme" a nagy kormányt a Hollókő felé mutató nyilak irányába tekerte. Nem is volt meglepő, mikor egy táblán azt láttuk, hogy „Üdvözljük Hollókőn”.

Az Ófalu varázslatos szűk utcája és a paraszti házak kicsit visszarepítették a szívünket a múlt századba. Mindenki azon gondolkozott, hogy hogyan élhették napjaikat a palócok. Ahhoz hogy egy kicsit közelebb jussunk az igazsághoz, néhány múzeumba is betértünk. Azok a kezdetleges tárgyak! Ma már el sem tudnánk képzelni, hogy egy olyan hatalmas krumplitoróval törjük a burgonyát a vasárnapi ebédhez.

Hihetetlenül gyorsan telt az idő, már majdnem deket ütött az óra. Márpedig tudjuk, ha a 12-őn van mind két mutató, ebédet kap a tanuló. Szécsény városában, egy igen hangulatos étteremben kaptuk az ebédünket. Szívecskék lógtak a plafonról. Úgy gondolom, ez azért volt, mert itt a Valentin nap. Teli pocakkal álltunk fel az asztal mellől, és mindenki rajtam nevetett, hogy már megint mennyit ettem.

Innen is busz vitt minket tovább, csak éppen a lábbusz. A lábbusz kényelmes volt, egészen a városi múzeumig vitt minket. Az épület előtti várakozás közben osztályfőnökünk fejéből pattant az az ötlet, hogy vegye mindenki elő a telefonját, és telefonáljon. Úgy gondolta, hogy érdekes fotótéma lenne. Az is volt.

A szombat esténket az Egri csillagok című film aranyozta be. Sokan tudtuk, miről szól, de voltak kivételek.

A film után hamar nyugovóra tértünk, és megígértem Laci barátomnak, hogy várom álmországban, így ő is hamar elaludt. ☺

Vasárnap reggel a Tanár úr által gondosan összeállított reggelinket fogyasztottuk el. 10 óra felé indultunk ismét Krisztián bácsi nagy fehér autóbusszával Kislánára. Kicsit több volt ez mint egy sima várlátogatás. A tárlatvezető fiatalember roppant jó történeteket ismert, szerencsére meg is osztotta velünk. A vár pincéjében denevéreket is simogattunk. Egyszóval nagy élmény volt mindannyiunk számára. Késő délután értünk vissza a Neumann Kollégiumba. Az általunk már jól ismert Kék Lagúna étteremben fogyasztottuk vacsoránkat.

Rengeteg élménnyel gazdagodva törődtünk bele, hogy vége a bennmaradósoknak, és holnap ismét sulis. Köszönjük szépen Nagy Ilona tanárnőnek, Murányi Dénes tanár úrnak. Természetesen Krisztián bácsit sem hagyhatjuk ki, hiszen a sok kilométer ellenére ismét baleset nélkül értünk haza. Köszönjük mindenkinek, akinek a keze benne volt, hogy ilyen jól sikerüljön ez a kirándulás is!

Balázs Zoltán 9.